

Иван Вазов

Нощ

Луната свети
тихо отгоре,
корабът плува
по синьо море.

Песен оглася
тез пуцинаци
и ме възнася:
пейте, моряци!

* * *

Вълните гладки,
кат огледало,
в сънища сладки
всичко заспало.
Небето плува
в светлите бездни,
Морфей царува:
пейте, любезни!

* * *

В таз нощ кристална,
някъде в бденъе
душа печална
мисли за мене,
бури бълнува
и мен – в чужбина
тя споменува:
пейте, дружина!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Надежда Владимирова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4658>]